

“Nu scheidt uw vorst behagen in zijn bruid ...”
(Ps. 45:4 – berijmd)

Preek over de roeping voor de man om zijn vrouw lief te hebben
(Efeziërs 5:25-28)

Lezen uit het Oude Testament: Hooglied 2
Tekst voor de preek: Efeziërs 5:25-28

Mogelijkheden voor de liturgie:

Zingen uit:

Psalm 103, 121, 125, 127, 128
Psalm 45: 4,5,6
GK Gezang 161 en 162:4

Preek:

Geliefde Gemeente van Christus Jezus, onze Heer,

Kortgeleden konden we naast allerlei andere zaken en gebeurtenissen, ook meegenieten van de installatie of zo u wilt de ‘inzwering’ van de nieuwe president van Amerika, Barack Obama.

Hebt u, en hebben jullie er iets van gehoord of gezien? Via het journaal of een programma? En wat vindt u van hem?

Wat heeft je nu het meest getroffen, of geraakt?

Het moment dat hij de eed aflegde?

Of het gebed van de predikant Rick Warren, die bekende schrijver van het boek Doelgericht Leven, dat ook hier tot een hele beweging geworden is?

Of z'n politieke daadkracht, direct na de installatie, door bijvoorbeeld direct het martelen te verbieden? Wat heeft u geraakt?

Wij konden, vlak voor de catechisaties die dag begonnen, het afleggen van de eed, om 18.00 uur, nog precies ‘live’ meemaken. Prachtig.

Maar, na afloop van die catechisaties, was de parade voor de president nog steeds ‘live’ te volgen via het Amerikaanse kanaal CNN. Daar ging natuurlijk de hele dag de uitzending alleen maar over de installatie van de president. En toen hebben wij heerlijk zitten genieten van die parade, tot middernacht ongeveer.

Persoonlijk raakte ik toen het meeste onder de indruk.

En weet u waarvan? Niet van al die muziekkorpsen en de meest mooie uniforms, maar van de president en zijn vrouw.

Ik wist niet zoveel van Obama en nog minder van zijn vrouw, ondertussen wel iets meer, maar bent u ook onder de indruk van vooral hen samen gekomen?

Het is ondertussen door velen opgemerkt.

Tijdens de parade, ging, ondanks de enorme druk die op zo iemand moet liggen, zo'n dag, en ondanks de overweldigende aandacht die op hen afkomt, Barak Obama zo respectvol en liefdevol om met Michelle, zijn vrouw.

Terwijl een parade van meer dan 30.000 mensen aan hen voorbijtrok, waaronder heel veel bekenden uit alle delen van het land, zag je Barak zich toewijden aan haar. Hij legde haar dingen uit, lachte samen met haar om iets, liet haar dan weer kijken of met iemand praten, maar je kon aan hem zien, dat zij voor hem belangrijker was dan alle anderen.

En als je naar Michelle keek, dan zag je hoe zij zich er bewust van was, dat dit allemaal wel mooi was, en geweldig, maar dat dit alleen maar het - mooie - begin was van iets dat ook haar volledige inzet zou vragen, en ook offers. Het was alsof je tijdens die parade iets terugzag van wat er zich tussen hen ook werkelijk heeft afgespeeld, en wat zo begrijpelijk is, dat Michelle namelijk, als moeder en vrouw, best moeite heeft gehad, en geprotesteerd heeft, op die weg van het kandidaatschap naar het presidentschap.

“Wat denk je wel dat dit betekent voor ons als gezin”, heeft zij geprotesteerd. “Jij zo'n hectisch bestaan, en we hebben toch ook kinderen? Gaan die je nog genoeg zien? En moet ik ze alleen opvoeden? En krijg ik nog wel tijd voor mijn leven?”

Zij is per slot van rekening meester in de rechten, advocate, en zou heel wat schitterende functies kunnen krijgen, zoals ze die ook al gehad heeft.

Maar je zag het Barack zeggen, misschien wel zonder woorden, maar door z'n houding naar haar toe: “Zie je, Michelle? Nu zijn we tot hier gekomen. Put er moed uit, want we gaan het samen trekken. Dankzij jou kan ik dit doen voor de natie, en ik blijf er ook voor jou, al roepen miljoenen mensen ons toe.”

We kennen dit eigenlijk wel, ook veel dichterbij huis. Kunt u ook genieten van ons eigen kroonprinselijk paar? Heel anders weer, maar we mogen dankbaar opmerken dat ook zij tonen dat ze een goede relatie hebben. Ook onze eigen kroonprins toont liefdevol respect voor zijn vrouw en zij samen voor hun kinderen. Kunt u daar ook van genieten?

En waarderen jullie dat ook?

En zo kunnen we de kring nog nauwer trekken. Gelukkig dat er ook in ons leven goede relaties bestaan. Echtparen die elkaar respectvol behandelen en liefhebben. Gezinnen die gelukkig zijn, omdat de ouders van elkaar houden, en zij van de kinderen, zodat ieder tot z'n recht komt. Jongens en meisjes die echt verliefd zijn, en respectvol met elkaar omgaan. Ze zijn door echte liefde aan elkaar verbonden.

Wat is het ook heerlijk om dat te vieren, als je zoveel jaren bij elkaar bent, bijvoorbeeld.

Eerst een heel jaar verkering, een klein feestje, maar ook 5 jaar getrouwd, bijvoorbeeld, of 12,5 jaar en 25 en meer, en zo groeit het wonder.

Het wonder van de liefde, dat in Hooglied bezongen wordt.

Het is dus heel bijbels om lief te hebben, en ook om dat te bezingen, daarvan te genieten, dat uit te stralen, zoals in Hooglied gebeurt. Lees maar gerust verder in dat boek.

Maar niet alleen als je verkering hebt, in de eerste periode van verliefdheid.

Ook daarna, als je bij elkaar blijft, door moeilijke en mooie perioden; bij gezondheid en ziekte. Door dik en dun, zeggen we.

Blijf dan verliefd door tijd en aandacht voor elkaar te hebben. Door elkaar te bewonderen, zoals Hooglied 2 zo duidelijk doet. Elkaar te benoemen met mooie woorden, door mooie plannen te bedenken om samen uit te voeren, op een vrije middag of avond. Samen ook overtuigd het kwaad te bestrijden dat wil knagen aan je geluk en zegen: de vosjes van vers 15, die de wijngaard beschadigen.

Dat is Hooglied 2.

Maar, wat is de werkelijkheid ook vaak anders.

Wij merken niet alleen de familie Obama op, en ons eigen kroonprinselijk paar, maar we horen ook van echtscheidingen die voorkomen in ons midden.

Gespreks- en studieavonden worden gehouden over hoe dat dan moet.

Hoe moet de kerk reageren? En de kerkenraad en de ambtsdragers?

En dat roept ook weer reacties op, heel begrijpelijk.

Want zo mooi als het is om een gelukkig en verliefd paar te zien, zo verdrietig word je, als je een ongelukkig paar meemaakt, dat geen liefde meer uitstraalt. Of erger nog: dat ruziet, elkaar beschadigt

Kan de kerk daar niet iets aan doen? Die vraag klinkt door in veel van die reacties.

Op die vraag krijgen we nu een antwoord. Niet alleen maar uit Hooglied 2, maar ook uit onze tekst, Efeziërs 5:25-28. Het antwoord is kort en duidelijk.

Het is het thema van de preek: Heb je vrouw lief!

De tekst spreekt met name de mannen aan, dus het gaat nu in de eerste plaats over hen, vandaag. We gaan met opzet niet te diep in op de taak voor de vrouw, om uit te laten komen dat Christus van ons, mannen, een houding vraagt, ook onafhankelijk van de reactie van jouw vrouw.

Een preek voor mannen dus, waar vrouwen touwens best iets aan kunnen hebben, dat hopen we. Ook voor de vrouwen is er een boodschap in Efeziërs 5: aanvaard je man, en respecteer zijn leiding. Dat gaat ook niet altijd vanzelf, en kan best moeilijk zijn.

Maar de tekst gaat vandaag over u, jullie en ons: mannen. Jonger en ouder.

Het thema is: Heb je vrouw lief. Dat is het beste dat jij en u kunt doen, om scheiding te voorkomen.

Want een echtscheiding is ook geen kwaad op zichzelf. Scheiding is een eindpunt, en als je op dat moment zegt: "Het mag niet", helpt dat vaak niet meer. Aan scheiding gaat een periode vooraf van gebrek aan en zelfs afwezigheid van liefde. Als je je vrouw of vriendin dus wilt vasthouden, moet je haar liefhebben; liefde bewijzen, kun je ook zeggen. Bewijzen van liefde geven.

Zeg tegen haar, dat je van haar houdt. Bedenk woorden om dat ook eens anders te zeggen.

Met andere, nieuwe woordjes. Spreek ze uit, en schrijf ze ook eens op, voor haar verjaardag, of een passende andere dag.

En laat het niet bij woorden alleen, maar neem haar mee. In Hooglied 2 nam hij haar mee naar het tuinhuis in de wijngaard: het wijnhuis. Het mag ook een restaurantje zijn, of een boswandeling, of juist iets in de stad: vind maar uit wat zij leuk vindt. Maar bewijs wat je zegt, namelijk, dat je haar lief vindt, en dat jij haar liefde wilt. Ieder doet dat op zijn manier. Het gaat erom dat je naast woorden ook daden stelt!

Dat is wat jij en wij kunnen doen, dat is waartoe de kerk aanspoort om echtscheiding te voorkomen.

Een belangrijk punt hierbij is nu, dat we dit vroeg doen. Dat we er op tijd bij zijn. Dat je het doet als je jong bent. Niet dat het ooit te laat is om weer lief te hebben.

Maar hoe verder de liefde is weggezakt, hoe moeilijker het is om die weer terug te halen.

Hoe gevaarlijk het ook is om gewend te raken aan verkeerde manieren in de liefde.

Die kunnen vaak zo verslavend zijn, dat je van verkeerde manieren ook maar moeilijk afkomt, terwijl ze ondertussen veel schade aanrichten.

Dat is ook de ernst van gevaren die er dreigen.

Ik noem nu twee gevaren, zonder te zeggen dat er niet meer zouden zijn.

Het eerste gevaar is, hoe er vaak gedacht wordt dat mensen, - en ook nadrukkelijk mannen - omgaan met seksualiteit. Namelijk, alsof het een los product is: een middel tot bevrediging van je seksuele behoeften. Op veel manieren komt seksualiteit zo op ons, vooral op mannen af. Als koopwaar.

Je krijgt, om zo te zeggen geen prachtig, liefdevol gedicht aangeboden, zoals Hooglied 2, of iets dat er op lijkt, dat je zou kunnen bewerken en dan sturen naar jouw geliefde, maar je krijgt aanbiedingen van allerlei soorten plaatjes en beelden, en diensten of suggesties, die niet met echte liefde te maken hebben, maar in feite met overspel: als je eraan toegeeft, dan kijk je naar de vrouw of naar de meid die niet de jouwe is: een vreemde, de vrouw van een ander die zich blootgeeft, waarschijnlijk om er geld mee te verdienen. En als je verder gaat, kijk je niet alleen, maar luister je ook. En als je daar intrapt, zo noemen we het even, dan begin je je eigen liefdesleven te beschadigen.

Waar blijft dan je liefde voor jouw meisje, waar de liefde voor jouw vrouw?

Die gaat kwijnen.

En als je nog geen vrouw hebt, is het toch nog een gevaar, namelijk dat je een onwerkelijk beeld van liefde ontwikkelt.

Verzet je daarom tegen al dat aanbod, en ga zelf actief op zoek naar echte liefde. En geef dat aan je geliefde, ook als het wat tijd of geld kost. Want dan investeer je in je relatie, en mag je geluk als zegen verwachten.

Een tweede gevaar, dat ons bedreigt, is het gevaar van de vele en wisselende relaties.

Om ons heen, in onze moderne cultuur, merk je hoe normaal dat gevonden wordt, wanneer je naar believen wisselt van partner.

Dat is op zichzelf ook niet nieuw. Het is een oud, heidens denkbeeld en gedrag.

Denk maar aan één van de eerste, brutale mensen op aarde, Genesis 4:19. Lamech. Hij nam twee vrouwen, want hij was een mens die deed wat hij zelf begeerde.

En als moderne mensen doen wat zij begeren, dan wisselen ze wanneer zij willen.

Maar, sta dat jezelf als gelovige niet toe.

Je verkeringstijd dient om te overdenken en samen te bespreken of je bij elkaar past, maar als je elkaar je belofte van trouw gegeven hebt, als je dus getrouwd bent, laat er dan niemand tussen komen, tussen jou en je vrouw. Bewaar die intieme band, dat intieme gesprek, die intieme bewijzen van liefde, tussen jullie tweeën alleen.

Stort je hart uit bij elkaar, en niet bij een ander.

Als het fout gaat tussen een paar, en een echtscheiding dreigt, dan is het vaak op dit punt al veel eerder fout gegaan. De intieme band was verstoord.

Niet altijd door een andere persoon, maar toch een verstoring van de intieme vertrouwensband door moeite, een probleem of zonde.

Als dat zo is, doe er dan iets aan om die intieme band, die unieke vertrouwensrelatie te herstellen, en je elkaar Hooglied 2 weer toe kunt zingen.

Een goed huwelijk, een goede relatie, wie wil dat niet?

Maar hoe krijg je die? Hoe bewaar je die?

Paulus ontsluit ons het geheim. "Mannen, heb uw vrouw lief", zegt hij, en vervolgt dan "zoals Christus de kerk heeft liefgehad, en zich voor haar heeft prijsgegeven, om haar te heiligen en te reinigen"

Dat is de uitdaging voor ons, mannen. Dat is ook het grote geheim van geluk en de echte bevredigende liefde. In de echte liefde ben je niet uit op je eigen geluk en je eigen bevrediging, maar juist op het geluk van de ander: jouw vrouw.

Zoals Christus zijn kerk wilde redden, zo wil jij haar leven veilig stellen. Niet alleen maar materieel, door een goed huis te bouwen tegen de storm. Maar ook geestelijk. Dat ze tot haar

recht komt, tot ontplooiing, als vrouw. Als je een trouwbelofte hebt gedaan, dan staat voortaan niet meer jouw belang, maar haar belang bovenaan. Zoals Christus zijn kerk zonder vlek of rimpel wil maken, zo willen wij het beste voor onze vrouwen. Vers 27. Voortaan is zij het belangrijkste stuk van mijzelf, dat zegt vers 28. Alsof het jouw eigen lichaam betreft.

Maar besef dat voordat je die belofte doet!

Dat haar belang voortaan bovenaan staat, moet je beseffen voordat je trouwt.

Nu tenslotte een belangrijk punt: mannen, niet iedereen heeft een vrouw, net zomin als omgekeerd. Heb je in dat geval wel iets aan deze tekst en boodschap?

En dan kijken we even terug naar het beeld van ons gelukkig kroonprinselijk paar, of het mooie voorbeeld van de Amerikaanse presidentiële familie.

Is niet heel het volk dan blij, als het goed gaat met 'jouw president', of met 'onze Willem Alexander en Maxima'? Dan zijn we toch allemaal blij?

Zijn we niet allemaal blij, als in ons midden gelukkige huwelijken zijn: gezegende huwelijksjubilea? Ja, natuurlijk.

Maar, wacht eens even, denkt iemand, is dat niet pijnlijk voor wie geen huwelijk ontvangen? Die geen relatie hebben, waar ze misschien naar smachten?

Ja, dat is een gemis, moeilijk, pijnlijk.

Maar, iemand kent dit gemis.

Jezus Christus, onze Redder en Leidsman, heeft geen liefdesrelatie gehad.

Geen vrouw, geen huwelijk, geen kinderen.

Jong moest Hij sterven, om te doen wat we net hoorden: "zich prijs geven voor zijn kerk, om haar heilig en zuiver bij zich te nemen". Hij heeft zich verheugd in het heil van mensen, het heil van zijn kinderen, en heeft daarvoor zelf afgezien van een relatie of een huwelijk.

Hij begrijpt het. Bij Hem mag en kun je het neerleggen, als van jou zo'n offer wordt gevraagd, zo'n gemis wordt toegelaten in jouw leven. Misschien na het op zichzelf wel te hebben gekend. Wat is het gemis dan pijnlijk.

In Jesaja 54:1 wordt de verstoten eenzame vrouw bezongen.

Zij, die nooit kinderen heeft gehad, wordt niet beklagd, maar bejubeld.

"Jubel maar", staat er, "want voor jou zullen er meer kinderen zijn dan voor de gehuwde."

Zo is het voor de man, maar ook voor elke mens, die tijdens deze bedeling geen liefdesrelatie en geen huwelijk geniet, die daartoe niet komt.

God zegt: kijk naar Jezus Christus, en kijk om je heen, naar je broeders en zusters, naar je geloofsgenoten, en wees dan toch blij.

Want Ik geef je iets heerlijks, dat met het oog op je toekomst zelfs duurzamer is dan het beste huwelijk op aarde: Ik geef je een plaats in mijn lichaam. Nu al.

Wees verbonden met allen die werkelijk van Jezus Christus zijn, door zijn bloed en door zijn opstanding.

Die heerlijkheid blijft, en neemt alleen maar toe.

Want na dit leven zal het huwelijk in de door ons gekende vorm voorbij zijn.

Maar die heerlijkheid, het leven in volmaakt geluk, - dankzij Christus - zal dan voor altijd onze grootste vreugde zijn.

Amen.